

אז מה היה לנו:
משבר כלכלי עולמי
אובמה נשיא ארה"ב
שפעת החזירים
עופרת יצוקה
מייקל ג'קסון לא קם
איום גרעין איראני
77 שנים של תהילה...

שנת 2010 בפתח

יום חדש מפציע

עלון פנימי נ"ע/8 ד' בסבת תש"ע 24 בדצמבר 2009 givatot@ghm.org.il

נשבת
שלום!

כרונולוגיה של קליטה

- יוני 2004 מובאת לאישור האסיפה הקמת צוות לצמיחה דמוגרפית. פניות גוברות של משפחות בניס להתקבל לתושבות וחברות בקיבוץ.
- פברואר 2005 כ-30 משפחות בניס מתגוררות בקיבוץ בשכירות. טרם אותר צוות קליטה...
- נובמבר 2006 נבחר צוות! הצוות פועל אינטנסיבית לגיבוש תוכנית קליטה.
- אפריל 2007 מפגשים משותפים של הצוות עם ועד ההנהלה בהנחייתו של עו"ד רן אייזן.
- מאי 2007 חג המשק ה-75, מפגש בניס והוריהם עם יהודה גלר. כ-70 משתתפים. מחולקים שאלוני הרשמה לקליטה, הכוונה להגיע להחלטות עד סוף 2007.
- יולי 2007 עקרונות הקליטה המוצעים מוצגים באסיפה לקריאה ראשונה.
- נובמבר 2007 עדיין לא הסתיים תהליך גיבוש תוכנית קליטה. הכוונה להפיץ חוברת לעיון לקבלת הערות והשגות.
- דצמבר 2007 ראובן אתר נבחר לתפקיד ראש מנהלת הקליטה.
- מאי 2008 הושלמה חוברת העקרונות, תובא לדיון ולהערות בשיחה עם חברים ובניס.
- ספטמבר 2008 מפגש רב-משתתפים של הורים ובנים עם מנהלת הקליטה על עקרונות הקליטה.
- מרץ 2009 עיכובים בתהליך עקב דרישתם של איה שטרן ואורי אריאלי לטפל קודם בשיוך נכסים יצרניים.
- יוני 2009 אסיפת הקיבוץ על חוברת העקרונות עם עו"ד רן אייזן – אושרה בקלפי.
- אוקטובר 2009 לפי ראובן אתר, עכשיו יש להקים ועדת קליטה, להכין דגם חוזה קבלה לחברות, להכין דגם חוזה בין הבנים הנקלטים לקיבוץ, להגדיר סכומים: דמי כניסה, תשתיות, ערך דירות ישנות ועוד, לערוך הרשמה מחדש, לקבוע מדיניות בנייה במגרשים חדשים (בנה ביתך או בנייה בידי הקיבוץ), לחפש מקור למשכנתאות ועוד.

הנה כי כן, חמש וחצי שנים, וקליטה אין, (בגבעת חיים איחוד הבנים גרים כבר בדירותיהם החדשות...!)

מה צריך לקרות למען תתממש הקליטה בגבעת חיים מאוחד?

דינה רמגי

כרונולוגיה של קליטה – תגובה קצרה

אכן יש בכתבה זו הרבה מן הצדק לגבי עיכובים אשר חלו שלא לצורך בתהליך כה חשוב זה, וברצוני רק להזכיר כי תחילת התהליך איננה ביוני 2004 אלא ביוני 2002, מועד ההחלטה על שינוי אורחות החיים, כיוון שכבר במועד זה היו פניות לקיבוץ להיקלט אשר לא התממשו עד היום. יחד אם זאת אני מוכרח לציין כי בשבועות האחרונים חלה התקדמות גדולה בעבודת המטה כאשר המטרה המוצהרת הינה קליטת משפחות ראשונות של בניס לחברות מלאה ביישוב הקיים עד שבועות 2010. במסגרת ההתקדמות אותה ציינתי אנו מגבשים בימים אלו את החוזים אשר ייחתמו בין הקיבוץ לבנים הנקלטים ואת הרכב ועדת הקבלה המתוכננת, וזאת לקראת הבאתם לאישור האסיפה והקלפי. כמו כן מפת תכנון השכונות החדשות והתשתיות לשכונות אלו נמצאת לקראת הגשה בימים הקרובים לאישור המועצה האזורית. אישור המפה יאפשר לנו להעריך, באמצעות המתכננים את מרכיב עלות התשתיות החדשות בקליטת הבנים.

מכיוון שנושא הקליטה וצורתה קשור קשר הדוק לנושא שיוך הדירות אני רוצה לנצל הזדמנות זו על מנת למסור אינפורמציה בנוגע לתהליך שיוך הדירות:

1. בסוף חודש דצמבר מתוכננת להתקיים ההגרלה של המגרשים למשפחות היורשים אשר לא ניתן להחזיר להם את המגרש בו גרו הוריהם.
2. לאחר ביצוע ההגרלה יקבל כל בית אב אשר זכאי לשיוך את שיבוץ המגרש לו הוא זכאי. לגבי רוב החברים כמובן המגרש הינו המקום הנוכחי בו הם מתגוררים.
3. השלב הבא הינו אישור העקרונות על פיהם תבנה טבלת האיזונים – צוות שיוך הדירות מסיים בימים אלו לגבש את המלצותיו לקלפי בנידון.
4. לאחר אישור העקרונות תוצג טבלת האיזונים לחברים ולהתייחסותם.
5. השלב האחרון לפני תחילת השיוך החוזי בפועל הינו גיבוש החוזה ובו הזכויות אשר יועברו מהקיבוץ אל החברים במסגרת השיוך.

להערכתי ניתן לגמור את התהליך הנ"ל בדומה לתהליך הקליטה עד חג שבועות 2010, אולם הדבר תלוי במידת הנכונות של החברים (כל החברים) לוותר במקום מסוים מעט על מנת להרוויח בסוף התהליך הרבה.

אלדד מגל

"שעון שבת" להפעלת דוד מים חמים

לתשומת לב החברים:

התקנו בכל דירה "שעון שבת" ואנו מפרסמים כאן כיצד להפעילו.

כיצד לכוון את שעון השבת לשעה הנכונה:

- (א) להביא את בורר המצבים ל-Timer (אמצע)
- (ב) לדחוף את כל השיניים האדומות החוצה.
- (ג) לדחוף פנימה כ-8 שיניים שנמצאות בשעון לאותו זמן שאתה מכוון בו את השעון.
- (ד) להפעיל מפסק ראשי.
- (ה) לסובב את גלגל השעון לאט, כך שהמחוגים יסתובבו עד שהאור במפסק הראשי יידלק.
- (ו) לכוון במדויק את מחוג השעון לשעה הנכונה.
- (ז) לדחוף את השיניים האדומות שהיו בפנים – החוצה.
- (ח) לדחוף פנימה את השיניים האדומות שיש ברצונך לכוון להפעלת שעת הדוד.

שיני הטיימר האדומות
כל שן שווה 15 דקות.
השיניים חייבות להיות בחוץ
ורק השיניים הדחופות למרכז
מפעילות את השעון.

שעות היממה 1 – 24

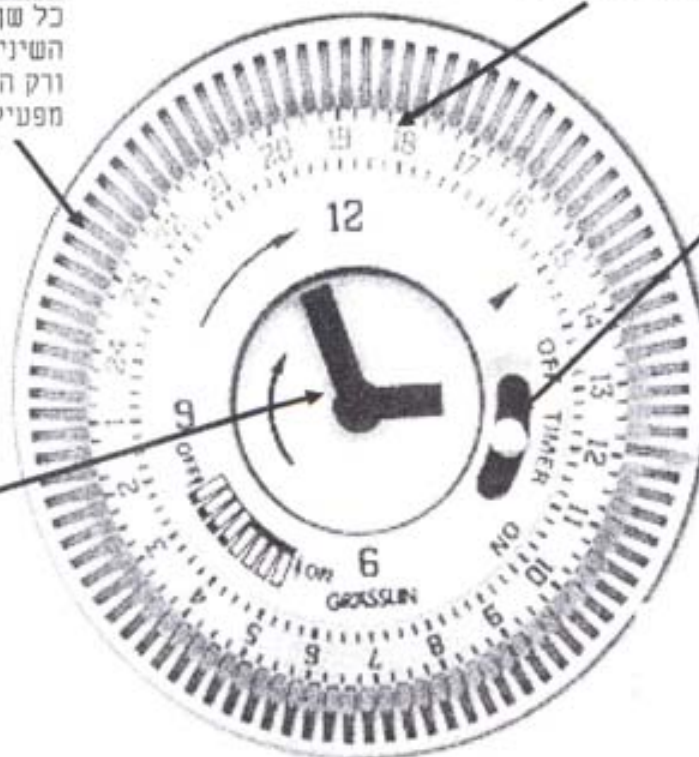
בורר מצב שעון

- Off כבוי
- Timer
- On

בעל שלושה מצבים:

- Off – הדוד כבוי
- Timer – מופעל רק כאשר יש שיניים אדומות דחופות למרכז
- On – הדוד מופעל כל זמן שהמפסק הראשי מופעל כל זמן שהמפסק הראשי מופעל.

מחוגי השעון

מצב

Time-וה On מופעלים רק כאשר המפסק הראשי מופעל.

מפסק ראשי

במצב Timer ובמצב On על המפסק הראשי להיות מודלק על מצב On.

רצוי כמובן לכוון את ה-Timer על שעות תעו"ז הזולות והן בדרך-כלל בלילה עד 7:00 בבוקר.

דוד 150 צורך כ-3 שעות הפעלה
דוד 120 צורך כ-2 שעות הפעלה
דוד 80 צורך כ-1 שעות הפעלה

כמובן שאם נשארים מים חמים/פושרים בדוד אין צורך להפעיל את מירב הזמן שלעיל ואפשר להסתפק בפחות זמן – זה דבר שכל חבר ילמד בדרך הניסוי והטעייה.

מערכת התקנת הדודים הולכת ונשלמת – חברים שיכולים לעבור לשיטת החימום הפרטית – עדיף שיעשו זאת כבר עכשיו – כך נוכל לגלות תקלות אפשריות, וגם החבר יוכל ללמוד כיצד להפעיל את הדוד.
בכל שאלה ובעיה אפשר לפנות לאמיתי, אברהם פליישון ומיכה קינן.

אמיתי מורן

לימת – ביתי השני

בכל בוקר היא מתייצבת במעבדה של לימת, כותבת הנחיות, מדריכה את העובדים, מטפלת בבעיות אבטחת איכות, עונה לטלפונים של לקוחות, מכינה הצעות מחיר, מקיימת קשר עם לקוחות פוטנציאליים ובעיקר אחראית על התהליכים ועל התמיסות – **אריאלה גיל**, כ-40 שנה בלימת, אומנם הגיעה לגיל הפנסיה אבל ממשיכה במשרה מלאה.

כל כך הרבה שנים – איך זה התחיל?

לפני לימת עבדתי בחקלאות, בכרם ובמטעים נשירים, עד שיצאתי ללמוד. באותן השנים איפשרו לצאת ללימודים גבוהים בחינוך או בחקלאות. מכיוון שלא רציתי לעסוק בחינוך, היה ברור שיאשרו לי רק חקלאות. יצאתי לקורס הגבוה ברחובות, שנקרא הקורס הגבוה לחקלאות וכלכלה, לתואר ראשון. למדו אז שנה אחת בירושלים ושנתיים ברחובות (עד היום שולחים לי הזמנות מהאוניברסיטה העברית בירושלים לכנסים וכדומה). כבר בלימודי החקלאות התרכזתי בכימיה, אם כי לא כימיה תהליכית. באותה תקופה חלה ירידה ברווחיות של החקלאות בארץ, ולכן החליטו בגבעת חיים לעקור את הכרם ומטעי הנשירים. כתוצאה מהמצב החדש והקמתה של לימת, עברתי לתחום תעשיית המתכת, לקחתי במשך השנים קורסים בנושאים רלוונטיים להשלמת הידע, במכון לפריון העבודה, במכון ויצמן ובטכניון.

לימת נכנסתי קצת אחרי פתיחת המפעל – במשך השנים עשיתי "גיחות" החוצה: הייתי שנה מטפלת בגן ילדים, כולל החלפת הגננת, בכך מילאתי את החובה שלי בחינוך, הייתי סדרנית עבודה ואחר-כך רכזת עבודה, תרמתי הרבה לקיבוץ בעיקר בתחום התרבות. כל שנה הכנתי את אחד החגים (בימים שחגים היו חגים מתוצרת עצמית ...) – כמו כן שהיתי שנתיים עם מנחם והמשפחה בוונצואלה.

איך השתלבת בלימת?

לימת התחילה ב"רומן" בין **אשר גולן** לד"ר רביב, האיש שהביא לארץ את רעיון הטיפולים האלקטרו כימיים. היה צורך מידי לפתוח מעבדה, כדי ללוות את התהליכים, וכך נפל עליי, יחד עם **רחל נהרי**, לבצע ניסיונות. עבדנו תחילה בהדרגת ד"ר רביב, ואחר-כך לבד. למדנו לתכנן בעצמנו את הניסויים. ד"ר רביב העביר לנו את הקטע של ליטוש הפלב"מ – פלדה בלתי מחלידה (נירוסטה), ואנחנו פיתחנו תמיסות לליטוש אלקטרו כימי גם למתכות אחרות. לזמן מה עבדה איתנו **עתידה**, כימאית נמרצת מהעלייה הרוסית שהתמצאה בנושא והודות לה קיבלנו כמה רצפטים שאפשרו לנו התמחות נוספת בשטח שלנו. באותו זמן עבד איתנו גם **אליקום**, שהיה מבצע את הבדיקות הכימיות והאנליזות בעזרת המכשירים שרכשנו, ועזר לנו מאוד בנושא התיאורטי.

מאז, הוספת לימודים?

הוספתי קורסים, לרוב במטלורגיה, ובעיקר רכשתי המון ניסיון. נסעתי לגרמניה ולארה"ב כדי ללמוד איך הם מיישמים טיפולי שטח במתכות, הם כמובן לא נתנו לנו להיכנס לכל המפעלים ולא גילו את כל הסודות המקצועיים, אבל הרשו לנו "להציץ". נתפסתי מאוד לנושא הזה, של תהליכים בטיפולי שטח. במתכות. זה קרה לי מההתחלה, אבל תיאוריה בלבד לא מספקת את הידע הדרוש. אני טוענת שרק "דרך" הידיים לומדים מקצוע תהליכי

ואז גם ניתן להעביר את הידע לאחרים. זאת גם הסיבה, שכעבור זמן קצר ד"ר רביב לא היה רלוונטי, כי הוא לא ביצע את הדברים בעצמו.

כיום, מכירים אותי בארץ ואני נחשבת למומחית בנושא זה. רבים פונים אליי, רוצים לשמוע את דעתי ועצותיי בנושא הליטוש האלקטרו כימי.

חשבנו שיש לנו תהליך טוב, ונוכל להתפרנס יפה מתכנון ובניית מתקנים/מכונות לתהליך הליטוש האלקטרו כימי, אבל הסתבר שלבנות מתקנים ולהדריך באחזקתם בחו"ל עולה הרבה כסף, בנוסף לכך כמעט כל מתקן היה ייחודי, דבר שמייקר מאוד את בנייתו. ו"בשורה האחרונה" ברוב המקרים לא היה רווח ובמקרים מסוימים אף הפסדנו.

הסתבר שניתן להתפרנס יפה כנותני שרות ליטוש ליצרנים המקומיים (בישראל). חלק מהמוצרים שאנחנו מלטשים ליצרנים מקומיים הולך לייצוא. במקביל לבניית המתקנים רחל ואני המשכנו להיות אחראיות על הטכנולוגיה של התהליך עצמו. כשרחל עברה ל"גת" המשכתי לבד.

יש בחו"ל מתקנים שעובדים?

רק יחידים. יש מתקנים לליטוש פנים של צינורות ארוכים קטני קוטר, אחד ביפן ושניים בארה"ב, ומספר קטן של קרוסלות.

בעלי המתקנים כבר לא זקוקים לנו בהפעלה, לא מתקשרים. הצענו שאנחנו נמכור להם את התמיסות לליטוש, אבל בארה"ב ובאירופה יש חברות שמייצרות תמיסות לאלקטרו פוליש. עדיין יש שתי חברות אירופאיות שבהן פועלים מתקנים (קרוסלות) תוצרת לימת והם רוכשים את התמיסות אצלנו.

ואז ירד מעמדה של לימת בקיבוץ, דיברו על הפסדים – איך הרגשת עם זה?

הרגשתי לא טוב.

אישית, היה לי מצפון שקט, כי הפעילות שאני אחראית עליה רווחית, אבל כאב לי מאוד לראות שנעשו כל-כך הרבה שגיאות. הבעתי את דעתי, אבל לא קבעתי. את ההחלטות קיבלו המנהלים "לדורותיהם" וההנהלה הכלכלית של הקיבוץ.

בשלב מסוים הבנו בלימת, שאם אנחנו רוצים להרוויח כסף, צריך להתרכז בליטוש. הבעיה היא שבליטוש היינו צריכים לכסות גם את הפסדי המתקנים, וזה לא הלך. היום לא מייצרים מתקנים, המפעל מאוון, ובשנים שלפני המיתון הרוויח יפה.

אנחנו מלטשים כמעט רק מוצרים מפלב"מ (נירוסטה). הליטוש האלקטרו כימי דרוש בדרך-כלל משני טעמים: אחד, כתהליך הכרחי שלקוחות דורשים אותו, כגון: ריהוט "לחדרים נקיים", לפרמצבטיקה (רוקחות), למפעלי כימיה מיוחדים, מיקרואלקטרוניקה. והשני: כאשר הלקוח מעוניין במוצר מבריק ותהליך לימת חוסך לו עלויות.

חשוב לציין שתהליך לימת נותן למוצרים פני שטח מבריקים באיכות גבוהה, כמו ניקל וכן עמידות מירבית בפני קורוזיה (חלודה). התהליך מאד מעניין וכל מי שבא לבקר מתרשם מיכולותיו. אבל חסרונו... שהוא לא זול ודורש הרבה עבודת ידיים.

מכיוון שהשוק המקומי קטן, כמעט ואין סדרות גדולות מאותו מוצר ולכן קשה להתייעל. לפני בואו של גיורא אלוני (המנהל הנוכחי) התמחיר היה קצת נמוך, בתקופתו הועלו המחירים, הייתה צמיחה במשק הארצי והרווחיות היתה יפה מאד, אלא שאז בא המיתון הנוכחי, ושוב חלה האטה.

החומרים בלימת מסוכנים?

אנחנו נותנים את הדעת על החומרים, הם עוברים בדיקות ומעקב שוטף. החומרים שבשימוש לימת (בעיקר חומצות) אינם רעילים, אם כי הם יכולים לגרום לכוויות. בלימת עושים לעובדים בדיקות מקיפות פעם בשנה, ובדיקות תקופתיות של זיהום אוויר. אולמות הייצור מאווררים. עד כה תוצאות כל ר-דיקות היו שליליות.

תחומי האחריות הנוספים שלך?

לימת מעסיקה היום טכנולוג מהעלייה מברית המועצות לשעבר. הוא איש מקצוע טוב, שלקח אחראיות על הקווים הגדולים. אני אחראית על המעבדה, שעושה ניסיונות בטיפולי

שטח מגוונים למוצרים חדשים ומבצעת טיפולי שטח סדרתיים למוצרים קטנים. כמו-כן מבצעים במעבדה אנליזות ובדיקות לתמיסות השונות שבשימוש לימת בכל קווי הליטוש. בשנים האחרונות זזתי קצת לכיוון המשרד ואני מתעסקת גם בתמחיר, הודות לניסיון הרב שצברתי. פונים אלי הרבה מבחוץ, גם חברות סטרט אפ שמבקשות ייעוץ. אני נוסעת לפגישות שבהן דרוש ייעוץ מקצועי. פה ושם אני מוזמנת להרצות בימי עיון, בנושא ליטוש אלקטרו-כימי.

מה הרגשתך הכללית לגבי לימת?

אני טוענת שלימת מבצעת את רוב הליטוש האלקטרו-כימי בטבילה שקיים בשוק המקומי. חרף המאמצים הרבים, ובעזרת משווקים ויועצים יקרים שלימת מעסיקה משיגים עוד משהו בשוליים.

מזה מספר שנים עושים מאמצים להרחיב את השוק שלנו ושום דבר לא קורה. השוק בארץ קטן ומוגבל.

אם לימת רוצה לעשות קפיצת מדרגה היא זקוקה לפעילות בתחומים נוספים. ליטוש בלבד וקצת טיפולי שטח נוספים לא יוכלו להגדיל את המחזור, כפי שדורשת מועצת המנהלים של לימת.

ההרגשה הכללית שלי לגבי לימת, שבקונסטלציה הנוכחית זה מפעל קטן, כמו ענף, עם הנהלה שיכולה לנהל מפעל ו/או מספר פעילויות בהיקף הרבה יותר גדול.

בגילך, את עובדת, מלא?

כן, משבע בבוקר עד ארבע וחצי אחר הצהריים, יום יום. מעניין לי מאוד בלימת, עד היום הזה. אני קמה בשמחה כל בוקר לעבודה, מרגישה שאני עדיין מסוגלת לתת ועדיין תורמת לא מעט. יחד עם זאת, האחריות כבר קצת קשה לי. אני לא צעירה ומפעל זקוק לכוחות צעירים. אני כבר לא בגיל שיש הברקות ורעיונות חדשים. אני מומחית באלקטרו-פוליש וטיפולי שטח במתכות, לא מתיימרת לגבי נושאים אחרים. אם היה צעיר מהקיבוץ שהיה רוצה להתמחות בנושא שלי ולמלא את מקומי, בשתי ידי הייתי מעבירה לו את התפקיד.

אחרי העבודה, במשפחה?

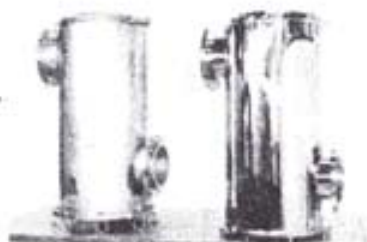
יש לי יום גדוש, אני חוזרת יחסית מאוחר, לפעמים זה על חשבון המשפחה, אבל אינני יכולה לעבוד חלקית. אני נותנת את כולי. טוב לי עם לימת.

איני מעורה בחיי הקיבוץ כפי שהייתי בעבר. הילדים שלי שמחים שיש לי משהו משלי, שממלא אותי, למרות שהם היו רוצים שאני אוריד קצת שעות עבודה. העבודה בלימת עוזרת לי לעבור את האסון שקרה למשפחתי עם מותו של דרור. זה מסיח במידה מסוימת את המחשבות על האובדן, חוץ מרגעים קשים פה ושם.

רציתי לציין את עבודתם המסורה של כל עובדי לימת, חברי הקיבוץ והשכירים. למרות כל הביקורת המפעל מפרנס בכבוד כמה עשרות משפחות ובמצב התעסוקה היום זה ברכה.

לימת מזמינה את כל המעוניין לבקר במפעל להתרשם ולקבל הסברים על תהליך האלקטרו פוליש.

שוחחה דינה רמגי

תרבות...תרבות...תרבות...תרבות

חג חנוכה עבר ובו פעילויות רבות.

נר רביעי של חנוכה חגגנו בטקס שאורגן על-ידי ילדי כיתה ז' והוריהם בסימן שורשים. נודה לילדים ולמשפחותיהם על טקס מושקע ומרגש ועל מרקם טעימים ומחממים את הלב. היה מאוד מוצלח.

תודה לנערים על סידור חדר האוכל.

בסיום הדלקת הנרות, פעילות יצירה – עבודה עם חומרי טבע, פסולת תעשייתית וביתית, עם חברת "איצטרובלים".

נר חמישי – בסימן "פסטיגח"מ", פסטיבל שירי חנוכה שאורגן ובוצע על-ידי ילדי הקיבוץ. תודה לכל הילדים ששרו ועזרו. לאורן בן צבי שיזם ואירגן את הכל וללירן גורן על הליווי והנגינה.

היה זה "פסטיגח"מ" מספר 1 וכבר מחכים לפסטיבל הבא. כל הכבוד!

נר שישי – הרצאה של הראל סטנטון, בשיתוף המועצה. בואו ותיהנו מערבים אלה. למרכזונים ולצוות תודה על העזרה באירועים.

מה בהמשך:

14.1.2010 – מופע של טל קרביץ. מוסיקאי וזמר. מזה שנים טל נודד בין מחוזות שונים ונידחים ברחבי העולם, במחקר אחר מוסיקה. מכל מקום מביא איתו שירים, צלילים, כלי נגינה נדירים ואת הסיפור שחי עמם. מופע למבוגרים. מומלץ ביותר!

20.1.2010 – שעת סיפור לילדים. "הטבעת הקסומה", בשעה: 16:30 במועדון. כניסה – 20 ₪ לילד.

אירועי סיו בשבט:

29.1.2010 – "צלילי הגבעה" – בניסיון להקים מועדון זמר אצלנו בחדר האוכל. ערב עם שרה'לה שרון. בסימן שירי טבע.

עלות כניסה – לחברי ותושבי הקיבוץ 20 ₪, לאורחים 50 ₪, כולל קפה ומאפה.

30.1.2010 – טיול משפחות. נבדקות אפשרויות למסלול, שייקבע על-פי מזג האוויר. נסיעה באוטובוסים והדרכה על-ידי ראובן ובתיה אתר. עלות משתתף כ-50 ₪. (מקום באוטובוס).

אנחנו מחפשות חברים/תושבים המוכנים לקחת חלק בצוותי פורים: ילדים, פורים צעירים/חברים וכן לצוות פסח.

בתודה מראש

דפנה ונורית צוות תרבות

למתנניסים לצה"ל
דניאל גלר
בר זולף
מאיה כהן

עוד תגלו כי יש בכם יכולות ואיכויות,
עוד תראו שיש בכם כוחות
לתרום ולהתעלות,
אז תהיו הזקים,
ונתראה בשבתות וחגים

מוועדת צעירים
ובית גבעת חיים

